

За гробом убитого вбивця іде,
Дрібне та нікчемне створіння бліде.

Фальшива сльоза і печаль напускна,
У чорній душі — таємниця страшна...

Він квіти приніс і вінок покладе,
Його запідозрити не зможуть ніде.

Він хитро замів і заплутав сліди,
Сухим і чистісіньким вийде з води.

Могила покійного прийме — і квіт,
І житиме потім ще довго бандит.

Ніхто не почує його каяття
За страчене підло невинне життя.

Мовчатиме совість глуха і німа,
Хоча, певне, совісті в нього й нема.

А як же відплата? Чого вона жде?
За гробом убитого вбивця іде.